

Veneilijän kolme "pointtia"

Osaaminen on vaikea laji. Kuinka mitataan sitä, osaatko veneillä oikein? Oletko riittävän turvallinen kuljettaja? Harkitsetko ja suunnitteletko riittävästi? Tunnetko veneesi ja ympäristösi? Ja ennen kaikkea – kuka sitä mittaa?

Vaikeita kysymyksiä enkä usko, että täydellistä vastausta tuohon löytyykään. Kurseilla minulta on usein kysytty mitkä ovat aloittelevan veneilijän tärkeimmät muistettavat/osattavat asiat. Niitä voidaan lähestyä mielestäni kolmelta suunnalta: oman turvallisuuden, muiden turvallisuuden ja veneen turvallisuuden kannalta. Nämä mielessäni kehittelin ajatuksen veneilijän kultaisesta kolmiosta, jossa pääasiat olisivat huoneentaulumaisesti näkyvillä. Oheisessa kuvassa tuo "huoneentaulu" on kaikessa yksinkertaisuudessaan.

Tärkeimpänä pointtina lienee periaate "pysy veneessä". Suunnittele liikkumisesi veneessä niin, että et kompastu mihinkään ja olet kovassa kelissä joka hetki kiinni veneessä ainakin yhdellä kädellä. Et siis putoa. Veteen pudonneen järjestäminen takaisin veneeseen on äärimmäisen haastava toimenpide ja sitä vaikeampaa mitä vähemmän on miehistöä ja mitä kovempi on keli.

Toinen tärkeä pointti on pysyä poissa toisten jaloista. Älä aiheuta omalla toiminnallasi muille paniikkeja. Ei laivoille eikä pienemmillä aluksilla. Kaikki ovat tyytyväisiä ja matka jatkuu.

Kolmas pointti on myös kohtuullisen selkeä. Älä osu mihinkään. Ei kiveen tai saareen tai laituriin eikä toiseen alukseen. Pysyy vene ja miehistö kunnossa ja matka jatkuu. Ja kaikki ovat tyytyväisiä.

Lisätäänpä tähän vielä neljäs pointti eli tunne sijaintisi joka hetki. Älä luota elektronisiin välineisiin pelkästään. Ne ovat hyviä apuvälineitä ja itsekin käytän niitä jatkuvasti. Mutta pidä huoli siitä, että ko. laitteiden häiriön ilmaantuessa yht'äkkiä et niin sanotusti "putoa kartalta". Ajan tasalla oleva kartta ja näkemyksesi siitä missä olet kullakin hetkellä ovat paras henkivakuutus.

Asenteista olen kirjoittanut aiemminkin ja mielestäni veneilijöiden keskuudessa tässä on tapahtunut paljon positiivista kehitystä viime vuosina. Perinteinen "äijä ruorissa ja muija hyppäämässä" on silti vielä sitkeästi mukana kuvioissa. Veneily ei ole voimalaji vaikka monet ikäiseni ja vanhemmat "äijät" niin edelleen luulevat. Siksi on ilahduttavaa havaita yhä useammassa rantautumisessa roolien jo vaihtuneen.

Palasin juuri SPV:n purjehdusviikolta Välimereltä, jossa mm. Suomen nopeimmin kasvavan veneilyseuran, Naispurjehtijat – Sailing Ladies, naisisto selvitti suvereenisti paikoitellen yli 20 m/s kelit rantautumisineen jne. ilman mitään ongelmia. Hyvällä koordinoidulla yhteistyöllä homma sujuu kuin tyhjää vain. Voisinpa melkein väittää, että monella miehistöllä voisi olla heiltä oppimista.

Ja kaiken lisäksi lauloivatkin paremmin kuin muut ;-)

Hyvää ja positiivista kesää kaikille.

Harri Sane